

A tél beálltával a majorok udvarán, az istállók környékén találtak maguknak munkát a térszabók. Szatymazon, a Finn-Magyar Barátság Tsz-ben bátrabbak voltak, a határba is kimerészkedtek a traktorok. Szórták a műtrágyát a feketeföldek gabonaföldjeire és a leendő kukoricaföldekre. A Makra-kertből hordták a pécistót és a superfoszfátot. Előbb markolóval szedték föl a zsákokat, majd amelyikben a nyáron észecsomósodott, megkeményedett a műtrágya, azt ledarálták. Képünkön: Kiss Mihály és Füz István tölti a műtrágyaszórót

Gépexport

A Mezőgép Tröszt legnagyobb vállalata, a Szolnoki Mezőgép megkezdte termékeinek idej exportját. Január első napjaiban 220 szalmaszeccskészítő berendezést indított útnak az NSZK-beli Claas-cég megrendelésére. A partneri kapcsolat keretében 1980 folyamán összesen 6 millió forint értékű gépet szállítanak. Útnak indították az idej első gépszállítmányt a vállalat másik nagy partnere, az NDK-beli Fortschritt kombinát részére is. Ez új termékek, a rendelkező adapterből állt, amelyek gyártását a múlt évben kezdték el. Több művelet elvégzésére alkalmas berendezésből erre az évre 2700 darabos megrendelést kaptak.

Szállítanak ezenkívül több ezer más típusú, az NDK-beli cég által gyártott, kombajnokra szerelhető, nagy teljesítményű, korszerű adaptert is. (MTI)

Felelősség a közösségért

Vezetőségválasztó taggyűlés az Új Élet Tsz-ben

Az MSZMP KB irányelveiben a párt XII. kongresszusára készülve hangsúlyt kapott a mezőgazdaság további fejlesztése a hazai ellátás javítására, a gazdaság export fokozására. „Mind a növénytermesztésben, mind az állattenyésztésben a fő teendő a hatékonyság és a minőség javítása, a hozamok növelése, a költségek csökkentése” — olvassuk a tételt. Erre épült föl a szegedi Új Élet Tsz II-es pártalapszervezete vezetőségválasztó taggyűlésén a vezetőség vitaindító beszámolója, s az 1980-ra készített cselekvési programtervezete.

Szeged e termelőszövetkezetének a vagyona 238 millió forint. Aktív tagjainak száma 832, a nyugdíjasoké 602, az alkalmazottaké 90. A gazdálkodást 3 ezer 906 hektáron folytatják, szabadföldön és melegházakban. Jelentős itt a segédfeldolgozó- és melléküzemág, a paprikaszárító, a baromfi-vágozó, a tesztüzem, a lakatos-, a galvani- és csiszolóműhely, a tmk, és ide tartozik a kereskedelem intézése is. A térsz II-es alapszervezetében aktívan negyven munkálkodnak. A segédfeldolgozó és melléküzemág 352 dolgozót foglalkoztat. Ez az üzemegység a térsz bevételének mintegy 65 százalékát adja.

Az alapszervezet tagsága felkészült mind az irányelvek adta feladatok megvalósítására. A cselekvési program konkrét tennivalói részét képezik a párt- és a gazdasági vezetés tennivalóinak. Az is érzékelhető volt, hogy az alapszervezet tagsága pártcsoport-értekezleteken már megvitatta az irányelveket, különös tekintettel a mezőgazdaság fejlődésére vonatkozó tételre, amelyek közelebbről érintik a térsz tagságát: párttagokat és pártönkvülieket egyaránt.

Az 1980-ra készült helyi cselekvési programban kitértek az 1979-ben elért célkitűzések elérésének értékelésére, főleg azokra az okokra, amelyek a kedvezőtlen

időjárás és az elemi csapás miatt bekövetkezett károkat jelentik. Mindezek hátravetették a térsz a növénytermesztésben és az állattenyésztésben, a hozamok nem úgy alakultak, ahogy tervezték. Ezt ellensúlyozták a zöldtermelés és a feldolgozó üzemágak jó eredményeivel. Voltak nehézségek a gazdasági szervezésben, a vezetői munkában, pénzügyi és gazdasági tevékenységben. Ezeket okulva nem szabad elkövetni 1980-ban ugyanazokat a hibákat. Eppen ezért határozta el a szövetkezet párt- és gazdasági vezetői — építve az irányelvekben megfogalmazottakra —, hogy a fő erőfeszítéseket a gazdasági szervezőmunkára, a termelés hatékonysága növelésére kell fordítani; továbbá a lehetőségekhez jobban igazodó vezetésre, és a munka stabilitásának javítására.

A szegedi Új Élet Tsz vezető szerepet tölt be a térsz fűszerpaprika-termelői társulásában. Ezért felelősséget nagy felismeréssel azonban, hogy ezt a szerepet a társulások csak akkor ismerik el, ha a termelés színvonalában, a technológiák kidolgozásában példát mutatnak. Tevékenységüket ezért felülvizsgálják, hogy jobban munkálkodhassanak. A pártalapszervezet idej cselekvési programjában szerepel az is, hogy az ágazati termelésben a közreműködő üzemegységek vezetőinek és brigádvezetőinek felelősségét érvényre juttassák. A személyes felelősség elvénél gyakorlati alkalmazását általában követelményként jelölték meg.

A vitában felszólalt Árendás József, a térsz pártvezetőjének titkára, továbbá Ábrahám András, Csendes Mihály, Borbás Ferencné, dr.

Főczik Gábor, Papdi Imre, Ábrahám F. Imre. A felszólalásokból az építő bíralat sem hiányzott. A többi között elhangzott, hogy jobban ki kell használni az öntözési lehetőségeket a paprikatermesztésben, majd a késztermék feldolgozásban, megszüntetve a felesleges állásidőket. Arra is ösztönöztek, hogy el kell érni a megyei pártbizottság gazdaságpolitikai állásfoglalásában meghatározott 4—4,5 százalékos növekedést a termelésben. Szó esett a szövetkezeti demokráci fórumainak jobb kihasználásáról, a pártellenőrzés hatékonyságáról, a társadalmi tulajdon megvédése erősítéséről, a munkafegyelm javításáról, a helyes káderpolitikai elvek alkalmazásáról, a háztáji gazdaságok eredményesebb segítéséről, s szociális kérdésekről.

A második napirendi pont, az új vezetőség megválasztása ugyancsak azt tükrözte, hogy a párttagság felelősséggel döntött. Az alapszervezet héttagú vezetőségébe azokat a jelölteket fogadták el és szavaztak nekik bizalmat, akiket Csomós Pál a jelölőbizottság nevében javasolt. Továbbra is bizalmat kapott tisztségviselés betöltésére az eddigi pártalapszervezeti titkár, Felföldi István, a galván- és csiszolóüzem vezetője, a régi tagok közül pedig Papdi Imre, Szögi Ferencné, Böröcsök Imre. Három új, a párt- és a társadalmi munkában, a személyes példamutatásban kitűnt, a párttagok és a pártönkvüliek bizalmát egyaránt élvező dolgozó — Vecsernyes István, Kovács Ferenc, Farkas András — kapott még egyöntetű szavazatot.

A taggyűlést levezető elnök, Ábrahám Sándor elismerését fejezte ki az alapszervezet vezetőségétől megvált tagok munkájáért, akik tömegszervezetekben végeztek ezután is pártmunkát. Gratulált a vezetőség tagjainak, akik vállalkoztak és bizalmat kaptak az előttük álló feladatok végrehajtására.

L. F.

Pult előtti egyenlőség

Az új év előtti nagy bevásárlások idején kenyerét ácsorogtunk a kis üzlet pultjánál. Az elárúsító egyre csak mondogatta: friss kenyér most nincs, de vasárnap, amikor 1-ig nyitva lesz a bolt, kapnak aznap sült-sütésű kenyeret. Az előttem álló házaspár némi tanakodás után — „azt úgyse te kapod, drágám” — mégiscsak kért a szikkadt kenyérből.

1.

Micsoda tapasztalatok születtek ezt a keserű beletörődést? Há sem te, sem ő, sem mi nem jutunk friss kenyérhez, akkor ki az a Valaki, akinek ez különleges érdemei alapján jár? Természetes, hogy a bolt dolgozóit, az ő rokonait, jó ismerőseiket megkapják mindig a lány kenyeret, a banánt, a kósbányát, a tejszínt, a toalettpapírt — a pult alól. Őszintén mondom, hogy természetesen, hisz emberek vagyunk, hisz minden szentnek maga felé hajlik a keze, és némi előzetes kijárat az azoknak, akikhez jófajta érzelmek fűzik az embert. De a szocialista ipar mégsem az exkluzív kisebbségnek gyártja aruát, tehát még marad elosztásra váró felesleg a raktárban. A várakozók sorából vajon kik léphetnek még előbbre? Egyik panaszos olvasónk szerint, aki a napokban hiába kért zsürkenyeret a boltban, a nagyforgalmú klinika tanácsadójára bizonyára közöttük van, hiszen neki három veknit csempészték ki a szemelattára a raktárból.

„Érdem” lehet tehát nemcsak a sógorság, komaság, hanem a foglalkozás, a beosztás is. Bizonyára hasznára válik sok-sok embernek, ha bemutatkozik, vagy ha csak utal kitérre. Elvégre annak a másiknak is jól jöhet egyszer a megkülönböztetett bánásmód, a szívélyesebb emberi szó, a nagyobb figyelem, az elnézés, a gyorsabb ügyintézés, vagy másik üzlet pult alatti árukinálata. Az előnyért tehát lehet a mások, máshol bevéthető előny lehetőségével is fizetni. És lehet pénzzel is. Aki se rokona, se ismerőse senkinek, és maga sem eléggé „Valaki”, ám csodák csodája, ennek ellenére vannak szükségletei, bizony oda-csúsztatja az ötvenest, a százast, az ötszázast áron szíjazást, a bojlerért, a kivánt márkájú tévéért, a divatos

2.

Más is járt már hasonlóképpen, tévéműszeresekkel: inkognitóját megtartva kérte segítségüket, nem is jöttek a megígért, általános családi mozgósítást igénylő napon. A másnapi dörgedelme csak az volt a válasz: „de hát drága X elvtárs, miért nem mondta, hogy maga az, elvégre nem ismerheti a telefonos kislány is.” Tisztességes embernek és az arca, ha nevének, munkahelyének fölemlítésével, netán csúszópénzzel kényszer-

ültségért, a nehezen beszerezhető építőanyagért. Nem titok ez, országszerte művelik a vásárlásnak ezt a módját, szellemesen, igazságot foglalkoztat ezzel a televízió legutóbbi Hét műsora is. Hallhattuk az illetékes számból: cinkosai egymásnak a pénzt csúsztató és az elfogadó, úgy érzik, mindketten jó üzletet kötöttek. De ahogy a megszóllaltott kereskedők szavaiból is kivették: a kezdeményező vásárlót tekintik elsősorban bűnbaknak. Elítélik azt a kamerának hátat fordító riportalant, — aki pénzzel olajozta meg a gázszelvényt, munkatempóját. „Nem kellett volna” — hangzik a vélemény. „Miért? Hagynia kellett volna, hogy néhány hónapos kisgyereke fagyoskodjék télvi idején?” — hangzik a kérdés a készületek előtt.

Városszerte ismert, sokak által — munkája miatt — tisztelt ismerősöm dilemmájának voltam a tanúja: bemondja-e munkahelyét is a telefonba, ha a gázgár hibajelentőjét hívja. Tisztességes, naiv ember lévén, elpirult a gondolatra, és csak lakáscímét adta meg. Kérte, pontosan, a megadott időben jöjjenek, mert fogadásukért egyszer át tudja szervezni a napját, többször nem. Megígérték. Fél napját tétlenül otthon töltötte, a szerelők nem jöttek. Ha nem akarta — márpedig nem akarta —, hogy értelmetlenül, haszontalanul száljanak vele az órák, hogy fizetett munkájával lemaradjon, másnap bizony, mikor fölvetta a telefonkagylót, igen tagoltan, érthetően megmondta azt is, honnan telefonál. Hiába jöttek már másnap korán reggel, második délelőttje „bánta” tisztességét. Idegességét, időt takarított volna meg, ha először „kiváltságot” szerez nevével, munkahelyével.

3.

Amíg olyan választás előtt találja magát az ember: elviselje-e a múlt pirt orcaján, avagy szikkadt kenyérrel eiesse övét, hideg lakásban megbetegítse őket, a mosás nyugt meg a vállajja egy mindent tudó gép helyett, szerelőre várakozva halassza el rendre munkahelyi kötelezettségeit, nem lehet egyszerűen pálcát törni fölötte.

Ha hétköznapi — nem az egeket súroló! — szükségleteink kielégítéséhez megteremtettük a megfelelő áru-bőségét, ha az elosztásnál egyedüli „érdem” a befektetett munkával arányos fizetőképesség, akkor válhat valóra a pult előtti egyenlőség. Elírelhetjük az erkölcsi torzulásokat, de okosabb, ha minden létező energiánkat az okok megszüntetésébe fektetjük. Valamennyien, megkülönböztetés nélkül.

Chikán Ágnes

Téli látványosság

Erdekes téli látványossággal gazdagodott a Mátra. Teljes egészében befagyott a nemrég elkészült és vízzel feltöltött Csórrejtő tározó. A Galyatető és Mátraháza közötti nagy völgy festői környezetben mintegy 12 hektáros összefüggő jégmező ta-

karja a 20 méternél is mélyebb víztömeget. A jégpáncél már 10—15 centiméter vastagságúra hízott, ugyanilyen vastagságú hóréteg borítja. A Mátra településeinek és üdülőinek vízellátása a vastag jégtakaró ellenére zavartalan. (MTI)

Kerekasztal-beszélgetés

Szakszervezetek és a termelés

A közgazdasági környezet gyors változásai indokolják, hogy a termelőmunka első vonalában dolgozó szakszervezeti tisztségviselők tevékenysége egyre több elméleti ismeretre alapszerez. Ugyanis a világcpi árakkal és a megújuló közgazdasági szabályozókkal kell tisztában lenniük, ha megbízásuknak kellő színvonalon akarnak eleget tenni. A szerteágzó ismeretanyag elsajátítása pedig nem történhet meg egyik napról a másikra. Szükség van ehhez a szervezett oktatásra is. Sőt olyan típusú kerekasztal-beszélgetésekre is, amilyent tegnap szervezett Szegeden a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsának oktatási központja.

Az oktatási központ közel-múltban megalakult közgazdasági és munkajogi tanszékének vezetője, dr. Tóth Lászlóné mondott bevezetőt, amelyből kitűnt: ezúttal a szakszervezetek termelési segítő tevékenységének mai tartalmáról, korszerű értelmezéséről vitakoztak a jelenlők. S a hozzászólások — nagyvállalati szakszervezeti tanácsok közgazdasági felelősei — többségükben igen jól szolgálták a kitűzött célt, mivel azokban egy-egy vállalatnál alkalmazott és sikeresnek bizonyult szakszervezeti munkamódszerekről esett szó. A jelenlők — közöttük volt Kovács Sándor, az SZMT titkára is — egyetértettek abban: a kerekasztal-beszélgetés elérte célját, az érintett részkerdesben új ismeretanyaggal gazdagodtak valamennyien.

A sikeresnek indult kezdeményezésnek minden bizonyítással folytatása is. A vállalati szakszervezeti tisztségviselők — különböző rezortok irányítói — számára a jövőben biztosítja az oktatási központ a tagnaphoz hasonló vitadelutánok megszervezését.

Textilipari tennivalók

A textiliparban is vajon erőteljesebbé a hatékonyságnövelő folyamatok kibontakoztatása, mert ettől függ a dolgozók anyagi gyarapodása és az ágazat további fejlődése — hangzottak a Textilipari Dolgozók Szakszervezete Központi Vezetőségének szerdán kezdődött kibővített ülésén. A szakszervezetek legfontosabb érdekvédelmi feladata éppen ezért — az eddigi eredményekre alapozva — a továbblépéshez szükséges eszközök megteremtése.

A tennivalók rangsorában ezután is előtérben marad a termelési segítő tevékenység, annál is inkább, mert a textilipar — amint azt Szabó Imre könnyűipari miniszterhelyettes is elmondotta tájékoztatójában — különösen nehéz év előtt áll. Az új termelői és fogyasztói árak eltérő módon befolyásolhatják a hazai fogyasztói keresletet, s ennek mértékét még nem láthatják előre. Előfordulhat, hogy néhány ruházati cikk iránt hirtelen megnő majd a vásárlói érdeklődése, amihez azonnal igazodniuk kell a gyáraknak, hiszen a hazai igények színvonalas kielégítése alapvető feladata a textiliparban. A tanácskozást ma folytatják.